

[Andreasen (Forsinge).]

Hvis man nu spørger: Er der Brug for en Videreførelse af denne Jordlovgivning? saa vil jeg for mit Vedkommende dertil svare, at saadan som hele Udviklingen er foregaaet, og med den Efterspørgsel efter Jord, der er ud over hele Landet, og efter at vi har hørt den højtærede Landbrugsministers Tal, som viser, at der i Henhold til den gældende Lov endnu kun er Jord tilbage til 300 à 400 Brug, er der i allerhøjeste Grad Brug for en Videreførelse af denne Lovgivning. Der er vel ingen mere naturlig Afgang for Tilvæksten, det naturlige Fødselsoverskud, saadan som vi har det ud over Landet, end netop ved Oprettelsen af nye Hjem og nye Arbejdspladser.

Der er af de sidste ærede Ordførere peget paa — jeg kommer ind paa det ved Omtalen af Lovforslaget —, at man gaar langt videre med denne Lovgivning her end nogen Sinde tidligere, idet man er med til at give langt mere med Hensyn til baade Jord og Bygninger, end man tidligere har gjort. Jeg vil heroverfor have Lov til at hævde, at den nuværende Lovgivning og de nuværende økonomiske Forhold i Virkeligheden er saadanne, at man kan sige, det er en ond Tid for den Ungdom, der nu gror op paa Landet. Her tænker jeg i Særdeleshed paa den Ungdom, som kommer fra Husmands- og Arbejderhjem. Det er jo den Ungdom, en Jordlovgivning af denne Art skal tage Sigte paa. Netop denne Ungdom har ikke Spor af Midler, saaledes som en stor Del anden Ungdom har det, som kan faa Hjælp og Støtte, maaske Arv eller lignende fra Hjemmet. Det er en Ungdom, som kun har det, den selv har lagt op af sin Fortjeneste i de Tjenester, den har haft gennem Ungdomstiden. Og naar man nu tager i Betragtning, hvordan Vilkaarene for dansk Landbrug er i Øjeblikket, maa vi, der netop taler de smaa Hjems Sag, have Lov til at understrege, at hele Udviklingen gaar netop i den Retning, at Ungdommen fra Husmandshjemmene og Arbejderhjemmene paa Landet skal se at faa Raad til at udvikle og dygtiggøre sig til det Arbejde og den Gerning, som de gerne hver især skulde gaa ind til senere i Livet. Naar en saadan ung Mand eller Kvinde efter Konfirmationsalderen kommer ud at tjene, vil de maaske gerne, naar de har tjent 3—4 Aar, paa en Fagskole, enten det nu er en Landbrugsskole, Husmandsskole eller lignende, og som Amts- og Statstilskud til Høj- og Landbrugsskoler er i Øjeblikket, maa saadanne unge Mænd og Kvinder selv ofre betydelige Midler, og det er da ganske natur-

ligt, at de maa bruge den lille opsparede Kapital, de er i Besiddelse af. Og hvis de saa derefter skal ind til Militærtjeneste et Aar — ja saa vil jeg nok spørge: Hvad kan denne Ungdom i Virkeligheden være i Besiddelse af den Dag, den skal overtage et Husmandsbrug? Hvordan er Forholdet for saadan en ung Mand eller Kvinde? Ja, det er saadan, som det har været for mig og mange andre, at hvordan man end spinker og sparer, bliver der ikke ret meget tilovers.

Paa den anden Side kunde man — og gør det ogsaa — hævde, at vi vil nok være med til at fremme en Jordlovgivning her i Landet under Hensyn til den gamle Lov. Ja, det har jeg ikke noget imod, og der er jo heller ikke nogen, der har sat sig imod en videre Udvikling af den gamle Jordlovgivning. Man har hidtil i den danske Jordlovgivning ladet de to Principper gaa jævnsides og sagt: I kan faa Lov til at vælge, om I vil den ene eller den anden Vej. Det forhindres heller ikke ved de Lovforslag, her foreligger. Forholdet ligger jo — det vil jeg gerne have Lov til at fremhæve — saadan for dansk Landbrugsjord, at det er uhyre vanskeligt at komme i Besiddelse af den i det frie Marked, og jeg tror, at hvis man søgte Oplysninger rundt om i Landet hos vore Amtskommissioner, vilde dette blive understreget. Indenfor Landbruget er det saaledes — det giver jeg det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Ret i —, at Priserne paa Jord, Bygninger, Besætning og det hele fuldstændig afhænger af, hvordan Prisen er paa Landbrugsprodukter. Vi saa jo, hvordan Forholdene laa her for et Par Aar siden. Da var der Udbud nok af Jord, og hvorfor var der det? Fordi det var daarlige Tider for Landbruget, uhyre vanskelige Tider, hvilket jeg ikke skal komme ind paa her, men kun nævne som et Bevis paa, at der da i Virkeligheden var Udbud nok af Jord. Derefter kommer de to sidste gode Aar for Landbruget, og disse to Aar virker med i Retning af stigende Jordpriser; naar man ser, hvorledes Prisen ligger paa danske Landbrugsjendomme i Øjeblikket i Forhold til for to Aar siden, vil det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sikkert give mig Ret heri.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale Lovforslagets forskellige Paragraffer. Disse Paragraffer tager jo netop Hensyn til de forskellige Forhold, som jeg har paapeget i min Indledningstale. Jeg skal først omtale Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser med videre. Lovforslagets § 1, som omhandler Forholdet